

няма такава, младите се водят в съседна роднинска къща - лингурари). На земята се постила бял чаршаф (бяла риза при кардарашиите). За този особено важен момент се вземат всички предпазни мерки, за да не си послужи булката с измама и да покаже мнима девственост - махат се фиби, гривни, пръстени, обеци, ноктите се изрязват ниско. Младите влизат облечени само с нови ризи, като момчето също е проверено за остри предмети. По време на акта всички гости са с наострен слух в съседната стая, веселят се, но и надничат през прозорците, с нетърпение чакат резултата. Не се чака до сутринта, за да се разбере какъв е той. След "като си свършат работата", младоженците излизат и свекървата първа взема чаршафа и го показва на гостите. Кървавото петно се проверява с капка ракия - когато е от девствеността то "цъфва като цвете, става алено, разширява се", ако е от друга кръв - потъмнява. След като се докаже, че момичето е било девствено, настъпва всеобща радост. Особено доволни са момковите родители, че са улучили "хубаво момиче, опазило се е". Израз дава свекървата, която танцува пред всички с "честта". При бургуджите тя изнася "честта", като я привързва на гърба си и я показва пред очакващите гости, танкувайки. При кардарашиите това прави жена от мъжката страна, която мята ризата през рамото си и танцува с нея. Софийските звънчари изнасят „честта“ на сито, покрито със забрадка.

Кюстендилските ѝерлии „... Първо слагат мъжа и жената да лежат заедно, да лежат на едно легло на бял чаршаф. И се събират семействата да ядат, докато станат младите, да има червено петно. И на другия ден се взема брашно за погачи и вода. И тя влиза, разсипва водата и слага погачите – значи е била чиста, значи е била честна. И се радват. Първо на момата слагат да хапне. А онова, червеното, на тепсия го показват на всички и пият ракия“ (м., р. 1928 г.) (Цит. по Просто начин на живот 2004: 151).

За удовлетвореността от получения резултат се черпи със "сладка" ракия - грязна ракия със захар (обичай, широко разпространен в цялата българска етническа територия). Шишето е вързано с червен конец, червено цвете (при хороая това е гюл/ роза - "нали е цъфнала като гюл"), зелени клонки или листа (Иванова 2005: 21). Кардарашиите увиват бутилката в червена кърпа и я украсяват с роза и наниз от златни пари. Свекървата при лахо, фичери и хороая от Старозагорско поставя чаршафа в тава и при показването всички присъстващи пускат вътре пари. Жените на фicherите в знак на доволство червят бузите и челото си. Лахо изразяват радостта си като запалват стари дрехи на свекъра и свекървата (не могат да обяснят защо правят това - вероятно тук е запазена вярата в пречистващата сила на огъня, унищожаващ старото).